

05.10.2009r.

Temat: Zabawy kolorami – klasyfikujemy barwy ciepłe i zimne.

Cele, uczeń:

- wie, że kolory dzielimy na podstawowe, pochodne, zimne, ciepłe;
- rozpoznaje kolory podstawowe;
- umie mieszać kolory podstawowe do uzyskania pochodnych;
- rozpoznaje na reprodukcjach i nazywa gamy barw;
- umie przez odpowiedni dobór kolorów przedstawić określony nastrój (pogodny, smutny, wesoły).

Metody: słowna, praktycznego działania.

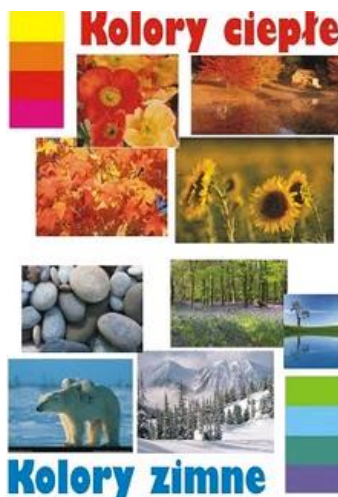
Czas realizacji: 3 godz. lekcyjne.

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie wiersza A. Szadkowskiego Pt.: "Kolorki".
2. Przygotowanie materiałów i przyborów.
3. Pogadanka na temat gamy barw:

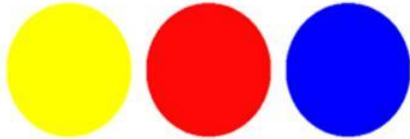
Gdy myjemy ręce i odkręcamy wodę w kranie, dobrze wiemy, że woda ciepła oznaczona jest kolorem czerwonym, a woda zimna - kolorem niebieskim. Kolory, podobne do czerwieni nazywamy kolorami ciepłymi, te, podobne do niebieskiego - kolorami zimnymi. Ciepło kojarzy się nam ze słońcem, płomieniem ognia, żarem. Dlatego kolory ciepłe to żółty, pomarańczowy, czerwony, purpurowy itd. Zimno kojarzy się z lodem, śniegiem, mokrą od porannej rosy trawą. Dlatego kolory zimne to niebieski, fioletowy, zielony itd. Kolory mają też inne, niezwykle właściwości. Kolory ciepłe "przybliżają" a zimne "oddalają". Dlatego chcąc podkreślić odległości między poszczególnymi elementami na obrazie, dobrze jest te, które są bliżej widza, namalować kolorami ciepłymi, a te, dalej widza - zimnymi.

- gama barw ciepłych(czerwona, żółta, pomarańczowa i ich odcienie)
- gama barw zimnych(zielona, niebieska, fioletowa i ich odcienie)

- barwy podstawowe
- barwy pochodne

Barwy podstawowe

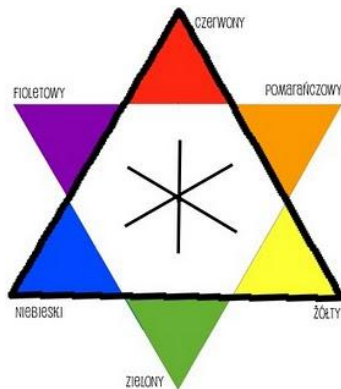
żółty, czerwony, niebieski

Barwy pochodne

pomarańczowy, fioletowy, zielony

Koło barw

Bardzo łatwo można wytłumaczyć teorię kolorów wpisując je w gwiazdę Dawida.

Żółty, niebieski i czerwony to trzy kolory podstawowe.

Żółty + niebieski -> zielony

Niebieski + czerwony -> fioletowy

Czerwony + żółty -> pomarańczowy

Zielony, fioletowy i pomarańczowy to trzy kolory pochodne.

4. Mieszanie kolorów na talerzyku w celu uzyskania barw pochodnych.
5. Uzupełnienie schematu łączenia barw(załączony do scenariusza).
6. Namalowanie bukietu kwiatów w wazonie w barwach podstawowych i pochodnych.
7. Podsumowanie zajęć: utrwalenie poznanych pojęć.

ŁĄCZENIE BARW PODSTAWOWYCH
W CELU UZYSKANIA BARW POCHODNYCH

żółty

+

czerwony

=

pomarańczowy

czerwony

+

niebieski

=

fioletowy

niebieski

+

żółty

=

czerwony

12.10.2009r.

Temat: Wesole kasztanki.

Cele, uczeń:

- czyta proste instrukcje techniczne;
- łączy elementy o różnorodnej fakturze;
- wykonuje czynności zgodnie z poleceniem;
- rozsądnie gospodaruje materiałami;
- bezpiecznie posługuje się ostrymi narzędziami;
- doskonali elementy pracy zespołowej.

Metody: słowna, praktycznego działania.

Czas realizacji: 5 godz. lekcyjnych

Środki dydaktyczne: instrukcja wykonania pompona, szablon pierścieni i liścia, zielony, czarny, czerwony, kremowy, beżowy brystol lub papier falisty, filc, ostatnia strona z bloku, cyrkiel, nożyczki, igła (duża), brązowa wełna, klej (mocny), pisaki

Przebieg zajęć:

1. Nawiązanie do pory roku, długich wieczorów, podanie tematu zajęć.
2. Przypomnienie zasad bezpieczeństwa, zapisanie na tablicy czego należy unikać podczas posługiwania się nożyczkami, klejem.
3. Prezentacja pracy do wykonania.
4. Przedstawienie etapów pracy.
5. Wykonanie pomponów zgodnie z instrukcją.
6. Odrysowanie od szablonów liścia kasztanowca na brystolu, filcu czy papierze falistym.
7. Ozdobienie pompona sympatyczną buźką i ozdobienie jej oczami noskiem i ustami wg własnego pomysłu.
8. Połączenie wszystkich elementów klejem i igłą.
9. Porządkowanie miejsca pracy.
10. Prezentacja prac.

Instrukcja wykonania pompona

- 1) Wyciąć z brystolu po 2 pierścienie (odrysować od szablonu) tej samej wielkości, ułożyć jeden na drugim.
- 2) Parę pierścieni otaczać wełną nawleczoną na igłę (pętelki wełny powinny być jak najdłuższe).
- 3) Pętelki rozciąć, wkładając ostrze nożyczek między oba pierścienie.
- 4) Odsunąć od siebie pierścienie na ok. 5 mm.
- 5) Nitki między pierścieniami owiązać mocno kawałkiem wełny i mocno zasupłać (najlepiej we dwie osoby).
- 6) Nitki pomponu odpowiednio przyciąć.

16.11.2009r.

Temat: Światła nocy – wydrapywanka kolorowa (sgraffito tuszowe).

Cele, uczeń:

- umiejętnie stara się przedstawiać nastrój i charakter nocy;
- rozwija swoją wyobraźnię;
- chętnie poznaje nowe techniki pracy;
- dba o estetykę miejsca pracy podczas wykonywania prac plastycznych;
- kulturalnie zachowuje się wobec rówieśników.

Metody: słowna, praktycznego działania.

Czas realizacji: 5 godz. lekcyjnych

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa na temat charakterystycznych cech nocy.
2. Wybieramy się na spacer nocą – uczniowie z własnych doświadczeń i wyobraźni analizują nastrój nocy.
3. Podanie tematu zajęć.
4. Omówienie techniki „wydrapywanki”.

Brystol malujemy kredką lub farbą (w pasy, koła, nieregularne plamy). Po wyschnięciu całość pokrywamy świecą. Następnie malujemy całą powierzchnię czarnym tuszem (niekiedy trzeba tusz rozprowadzać długo po papierze, ponieważ jakby „rozbiega się”). Po wyschnięciu można wydrapywać różne linie, dobierając odpowiednie narzędzia, np. nożyk, cyrkiel, szpilki, grzebień, itp. Wyrażone kształty nabierają bajkowego charakteru. Przy pomocy rysika możemy wyczarować prawdziwe arcydzieła, delikatnie zdrapując w odpowiednich miejscach naniesioną farbę, ukazuje się kolorowy obraz.

5. Twórcza praca. Dzieciom podczas pracy towarzyszy muzyka.
6. Wspólna analiza wykonanych prac.

07.12.2009r.

Temat: Mikołaj niesie prezenty – praca techniką origami.

Cele, uczeń:

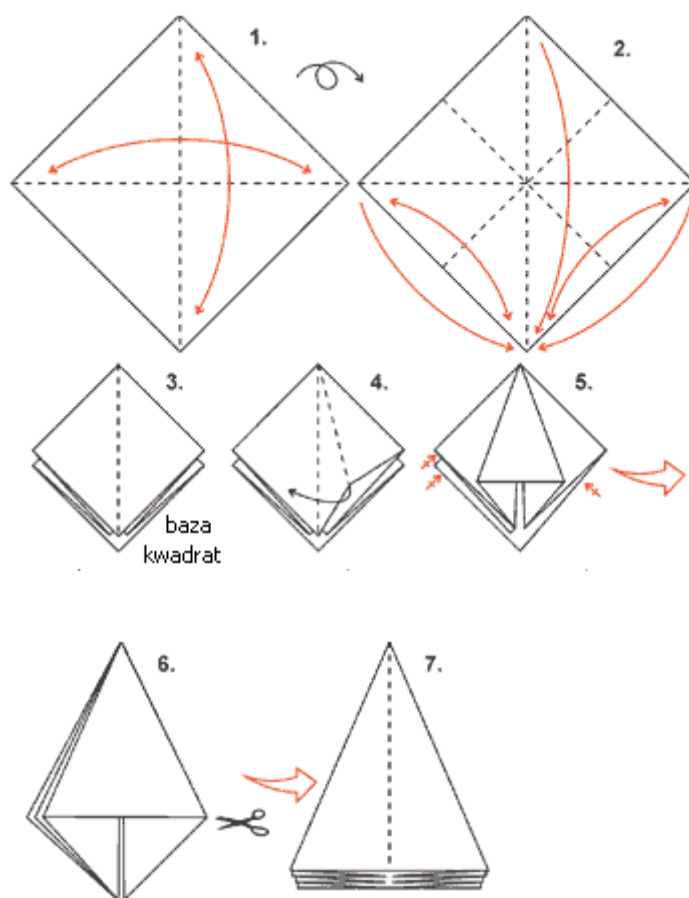
- poznaje technikę origami;
- tworzy kompozycję symetryczną jedno- i wieloosiową;
- wdraża się do podnoszenia estetyki życia codziennego;
- wyzwała w sobie radość tworzenia.

Metody: pokaz, praktycznego działania.

Czas realizacji: 4 godz. lekcyjne.

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie w świąteczno-zimowy nastrój (wiersz o choince, muzyka, kolędy) – pogadanka na temat tradycji i zwyczajów świątecznych.
2. Wykonanie Mikołaja – składanie papieru (w trakcie pracy nauczyciel zadaje pytania mające na celu przypomnienie poznanych figur geometrycznych: prostokąt, kwadrat, trójkąt oraz rozróżnianie i tworzenie prostych kompozycji jedno- i wieloosiowych).

3. Wyjaśnienie pojęcia origami:

Origami jest starą wschodnią sztuką tworzenia figurek z papieru. Reguły nakazują składać papier bez nacinania i klejenia. Korzenie sztuki sięgają do starożytnych Chin, w których narodziła się ona wraz z wynalezieniem papieru

4. Szukanie i rozróżnianie w wykonanej pracy rytmu oraz symetrii jedno- i wieloosiowej.
5. Pogadanka na temat funkcjonalności wykonanego przedmiotu. Szukanie nowych propozycji, rozwiązań (kartka świąteczna, ozdoba na choinkę, dekoracja na ścianę itp.) – propozycje uczniów i nauczyciela.
6. Wystawka – wspólna analiza prac.

11.01.2010r.

Temat: Dbamy o ptaki zimą – sikorki.

Cele, uczeń:

- poznaje ptaki żyjące w najbliższym otoczeniu
- poznaje ubarwienie i sylwetki pospolitych ptaków oraz wymienia części ciała ptaka
- kształtuje emocjonalne więzi z przyrodą
- doskonali umiejętność odrysowania oraz posługiwania się nożyczkami
- rozwija umiejętności manualne
- poznaje i przestrzega zasady bezpieczeństwa podczas pracy
- starannie i estetycznie wykonuje prace plastyczne

Metody: praktycznej działalności dziecka, pokaz, instruktaż, elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 2 godz. lekcyjne.

Środki dydaktyczne: nagrane głosy ptaków, leksykon ptaków, szablony, kolorowy karton oraz papier falisty.

Przebieg zajęć:

1. Uważne wysłuchanie głosów ptaków.
2. Oglądanie w leksykonie ptaków z terenów Polski.
3. Zabawa ruchowa – naśladowanie ruchów ptaków – ruchy naprzemienne jako element metody Dennisona.
4. Zachęta do obserwacji ptaków jako ciekawych zwierząt z właściwym zachowaniem obserwującego. Trudy życia ptaków podczas zimy.
5. Prezentacja sylwet sikorki do wykonania przez dzieci.
6. Omówienie etapów pracy z analizą budowy ptaka –sikorka.
7. Wykonanie sikorki.
8. Prezentacja prac.

wróbel

sikorka

zięba

gil

18.01.2010r.

Temat: Grające pingwiny – kompozycja przestrzenna.

Cele, uczeń:

- poznanie kontynentu jakim jest Antarktyda, gdzie żyją pingwiny
- rozwijanie twórczej aktywności dziecka
- wdrażanie do samodzielnej pracy
- doskonalenie umiejętności posługiwania się nożyczkami

Metody: praktycznego działania, elementy met. Dennisona

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 2 godz. lekcyjne.

Środki dydaktyczne: szablony siatki do składania, kolorowy karton, klej, nożyczki.

Przebieg zajęć:

9. Zabawa w płąs „Pingwinki”.
10. Wysłuchanie fragmentu opowiadania „Zaczarowana zagroda” opisującego wygląd i tryb życia pingwinów.
11. Pokaz pracy do wykonania.
12. Omówienie etapów pracy: odrysowywanie siatki do złożenia, składanie tułowia pingwina, odrysowywanie i wycinanie pozostałych części.
13. Ćwiczenia naprzemienne przygotowujące ręce, szyję i głowę do pracy samodzielnej.
14. Wykonanie prac zgodnie z instrukcją.
15. Prezentacja prac.

25.01.2010r.

Temat: Zimowe zabawy.

Cele, uczeń:

- umiejętnie przedstawiania proporcje postaci ludzkich w przestrzeni w obrazie;
- wykorzystuje swoje doświadczenia;
- umiejętnie łączy w jednej pracy: kredki, świece, farby;
- rozróżnia bezpieczne zabawy zimowe.

Technika: rysowanie kredkami świecowymi, pokrywanie świecą niektórych fragmentów kompozycji, malowanie całości farbą akwarelową.

Metody: praktycznego działania.

Czas realizacji: 2 godz. lekcyjne.

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa z uczniami na temat zabaw na śniegu. Przypomnienie o zachowaniu bezpieczeństwa, szczególnie podczas zjazdu na sankach, nartach, jazdy na łyżwach, rzucaniu śnieżkami.
2. Podanie tematu zajęć. Wyjaśnienie sposobu realizacji. Należy kredkami świecowymi narysować scenę przedstawiającą zabawy na śniegu z uwzględnieniem właściwych proporcji postaci ludzkiej i planów w obrazie. Uczniowie postarają się przedstawić postać w ruchu. Najlepiej jest używać kolorów jasnych. Podczas malowania należy mocno naciskać kredką świecową. Niektóre miejsca, które chcemy aby pozostały białe należy pokryć świecą (np.: bałwana, ośnieżone drzewa, elementy krajobrazu, płatki śniegu, itp.). Kolejną czynnością jest zamalowanie farbą akwarelową całego obrazka. Należy użyć grubego, mokrego pędzla i farby akwarelowej.
3. Indywidualna praca uczniów, nauczyciel udziela wskazówek, zezwala na delikatny szkic ołówkiem, wyjaśnia, że miejsca zbyt ciemne można rozjaśniać, lekko rozmywając pędzlem wypłukany w wodzie. Jeśli kolor będzie za jasny można pomalować fragment kompozycji jeszcze raz. Po wyschnięciu niektóre fragmenty pokryte świecą można wydrapać ostrym narzędziem.

Wystawa prac. Omówienie prac pod względem kompozycji, przedstawienia postaci w ruchu, planów w obrazie.

31.01.2010r.

Temat: Ilustracja do wiersza pt. „Mróz” Juliana Tuwima

Cele, uczeń:

- czyta ze zrozumieniem treść wiersza
- świadomie gromadzi wyobrażenia o przeczytanych elementach występujących w wierszu
- sprawnie posługuje się komputerowym programem graficznym- Paint
- narysuje z wyobraźni kompozycję barwną za pomocą komputera
- zastosuje oryginalne i ciekawe formy plastyczne przybliżające treść wiersza
- świadomie zastosuje barwy należące do gamy zimnej
- rozwija i wzbogaca wyobraźnię o treści realne i fantastyczne.

Technika: praca z komputerem

Metody: pogadanka na temat wierszy oraz przypomnienie gamy barw, praktyczne działanie przy komputerach oraz prezentacja prac uczniów, wspólna ocena, elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 2 godz.

Środki dydaktyczne: wierszy o tematyce zimowej, plansze – systematyka barw, komputery z programem graficznym Paint.

Przebieg zajęć:

1. Ćwiczenie: Krążenie szyją (Zwieszamy ciężko głowę i krążymy nią zaczynając w lewą stronę. - Ćwiczenie to uaktywnia proces czytania ze zrozumieniem, wyrażanie emocji, myślenie.)
2. Wybór wierszy o tematyce zimowej. Analizowanie treści wiersza ze zwróceniem uwagi na odkrywanie elementów i obrazów przybliżających treść.
3. Oglądanie zdjęć, prac o tematyce zimowej.
4. Przypomnienie barw z gamy zimnej.
5. Po uważnym przeczytaniu wiersza, ilustrowanie treści przy użyciu komputerowego programu graficznego.
6. Ćwiczenie: Sowa (Jedną ręką należy chwycić mocno mięśnie barku, głowę powoli odwrócić w lewo, a potem w prawo, podbródek trzymamy prosto. Głowę sięgamy maksymalnie w prawo i w lewo, aby rozluźnić mięśnie szyjne. Robimy wdech, gdy głowa jest w skrajnym położeniu tu gdzie ręka trzyma ramię, wydech w czasie obrotu głowy. - Ćwiczenie to poprawia uwagę słuchową, percepcję i pamięć, słuchanie ze zrozumieniem, mowę i ustny komunikat, matematyczne wyliczenia, pamięć.)
7. Praca twórcza uczniów (indywidualna):
 - projektowanie własnych kompozycji,

- stosowanie uproszczonych form,
- wykorzystywanie elementów pobranych z narzędzi programu Paint,
- malowanie gotowej pracy, tworząc barwą odpowiednią atmosferę i klimat ukazany w tekście wiersza.

8. Prezentacja i omówienie prac.

18.03.2010r.

Temat: Przedwiośnie – malowanie techniką mokre w mokrym – efekt rozplywającej się plamy.

Cele, uczeń:

- próbuje wypowiadać się w różnych technikach plastycznych i przy użyciu elementarnych środków wyrazu (takich jak kształt i barwa);
- kształtuje wyobraźnię i inwencję twórczą;
- dysponuje sprawnością rąk oraz koordynacją wzrokowo-ruchową;
- doskonali sprawność manualną;
- wykonuje prace z wyobraźni na zadany temat;
- przestrzega zasad bhp;

Metody: praktycznego działania, eksponująca, elementy met. Dennisona;

Formy pracy: indywidualna;

Czas realizacji: 2 godz.

Środki dydaktyczne: kartki, gąbki, tusz, farby, pędzelki różnej grubości, gabki, nagrania muzyki;

Przebieg zajęć:

1. Prezentacja wiersza z jednoczesną ilustracją jego treści ruchem przy wykorzystaniu chust.

*Jeden wiatr - w polu wiał,
Drugi wiatr - w sadzie grał:
Cichuteńko, leciuteńko,
Liście pieścił i szeleścił,
Mdlął...*

*Jeden wiatr - pędziwiatr!
Fiknął kozła, plackiem spadł,
Skoczył, zawiał, zaszybował,
Świdrem w górę zakołował
I przewrócił się, i wpadł
Na szumiący senny sad,
Gdzie cichutko i leciutko
Liście pieścił i szeleścił
Drugi wiatr...*

*Sfrunął śniegiem z wiśni kwiat,
Parsknął śmiechem cały sad,
Wziął wiatr brata za kamrata,
Teraz z nim po polu lata,
Gonia obaj chmury, ptaki,*

*Mkną, wplątują się w wiatraki,
Głupkowate mylą śmigły,*

*W prawo, w lewo, świst, podrygi,
Dmą płucami ile sił,
Łobuzują, pal je lichy!...*

A w sadzie cicho, cicho...

2. Podanie tematu zajęć. Rozmowa na temat zjawisk pogodowych o tej porze roku.
3. Zapoznanie z nową techniką plastyczną – prezentacja: nauczyciel zwilża całą powierzchnię kartki gąbką namoczoną w wodzie. Maluje drzewa pędzelkiem albo puszcza swobodne kropelki farby lub tuszu aby barwy zlewały się ze sobą.
4. Zabawa oddechowa. Dzieci dmuchają z różnym natężeniem na paski papieru przyklejone do dolnej wargi. Następnie biorą paski papieru do rąk i dmuchają, udając najpierw lekki, a potem silny wiatr.
5. Praca zadaniowa. Indywidualne wykonanie pracy według własnej inwencji.
6. Analiza stopnia trudności podczas pracy. Ciąg niedokończonych zdań:
 - Przedstawiłem/am ...
 - Najtrudniej było mi wykonać ...
 - Tą techniką można byłoby przedstawić...

25.03.2010r.

Temat: Poznajemy sposoby zdobienia wielkanocnych jajek.

Cele, uczeń:

- uczeń potrafi rozróżnić i nazwać tradycyjne sposoby zdobienia wielkanocnych jajek i ozdobić wyduszkę wybraną techniką.
- zna i stosuje różne techniki zdobienia wielkanocnych jajek wg. opisu,
- zgodnie współdziała w grupie,
- przestrzega zasad bhp,
- dba o ład i porządek miejsca pracy.

Technika: ozdabianie wyduszek kolorowymi sznureczkami wykonanymi z bibuły.

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 2 godz. lekcyjne.

Środki dydaktyczne: okazy wielkanocnych jajek zdobionych różnymi technikami (pisanka, malowanka, rysowanka, naklejanka), bibuła, klej, nożyczki.

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa o zwyczajach i tradycjach Świąt Wielkanocnych Polsce.
2. Wspólne śpiewanie piosenki „Pisanki”.
3. Prezentacja sposobów zdobienia jajek (pisanka, kraszanka, malowanka, naklejanka).
4. Podanie sposobu zdobienia wyduszek sznureczkiem z bibuły.
5. Zwrócenie uwagi na bhp.
6. Wykonywanie – skręcanie sznureczków z bibuły.
7. Kreślenie w powietrzu leniwych ósemek.
8. Owijanie wyduszek sznureczkami.
9. Zdobienie wykonanych prac.
10. Prezentacja wykonanych prac.
11. Wystawka ozdobionych wyduszek.
12. Podsumowanie zajęć – ankieta.

Ankieta

1. Na dzisiejszych zajęciach dowiedziałem/łam się:

.....

.....

2. Najbardziej zdziwiło mnie:

.....

.....

3. Odkryłem/łam:

.....

.....

4. Miałem/łam trudności z:

.....

.....

5. Jeszcze raz chciałbym/chciałabym:

.....

.....

Wielkanocne jajka.

Ozdobione jajka są nieodłącznym elementem naszej wielkanocnej tradycji i zarazem piękną dekoracją świątecznego stołu. Nazwy jaj wielkanocnych zależą od sposobu, w jaki zostały ozdobione. W Polsce najbardziej rozpowszechniły się cztery metody zdobnicze: batikowanie, malowanie, wydrapywanie, naklejanie.

Pisanki – to jajka zdobione techniką batiku: na skorupkę specjalnym pisakiem nanosi się wzór roztopionym woskiem, potem jajko wkłada się do barwnika, a następnie ściera wosk.

Malowanki lub kraszanki – to jednobarwne jajka, bez wzorów ufarbowane w barwniku przez gotowanie lub moczenie. Często na jednobarwnym tle maluje się farbami różnorodne wzory.

Rysowanki – to jednobarwne jajka na skorupce, których ostrym narzędziem wydrapuje się różne wzory – najczęściej kwiatowe.

Naklejanki – to jajka oklejane skrawkami materiałów, włóczki, kolorowego papieru, rdzeniem sitowia lub czarnego bzu.

08.04.2010r.

Temat: „Kwiecień plecień, bo przeplata trochę zimy trochę lata” - malujemy na ekranie.

Cele, uczeń:

- kształtuje umiejętność wykorzystania komputera do działań plastycznych,
- rozwija swoją wyobraźnię i inwencję twórczą,
- posługuje się menu programowym komputera,
- usprawnia prace rąk
- wspieranie procesu uczenia się ćwiczeniami z *Gimnastyki Mózgu*

Metody: słowna, praktycznego działania z wykorzystaniem komputera (arteterapia), eksponująca, elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 2 godz. lekcyjne.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie w kręgu – zabawa „Wszyscy dla wszystkich”
2. Podanie tematu zajęć.
3. Przypomnienie, wspólnie z dziećmi, zasad posługiwania się myszką (rola lewego i prawego przycisku).
4. Wykonanie prostych ćwiczeń przez dzieci.
5. Rysowanie w powietrzu *leniwych ósemek* ręką dominującą, drugą ręką i oburącz przy muzyce relaksacyjnej.
6. Przypomnienie narzędzi programu Paint (paleta kolorów, przybornik).
7. Ćwiczenia przy otwartym oknie, usprawnianie obu półkul mózgowych.
8. Indywidualne wykonanie pracy na podany temat.
9. Nauczyciel krąży między stanowiskami i pomaga w trudnych sytuacjach, zwraca uwagę na dokładność i precyzję wykonania zadania.
10. Zapis pracy na pulpicie komputera oraz wydruk.
11. Prezentacja prac.

29.04.2010r.

Temat: Kwiecień cały w kwiatkach.

Cele, uczeń:

- rozpoznaje i nazywa kwiaty kwitnące wiosną
- rozwija swoją twórczą aktywność przez pracę
- zastosuje się do reguł pracy
- dba o kwiaty
- wspiera procesu uczenia się ćwiczeniami z *Gimnastyki Mózgu*

Metody: praktycznego działania (arterterapia), eksponująca, elementy met. Dennisona

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 2 godz. lekcyjne.

Środki dydaktyczne: wiersz „Kwiecień” J. Ficowskiego, ilustracje z kwiatami, nagranie z muzyką P. Czajkowskiego „Walc kwiatów”, krepina, patyczki do szaszłyków, klej, nożyczki.

Przebieg zajęć:

1. W kręgu: zawiązanie kręgu przyjaźni, wspólny śpiew piosenki „Wiosna”.
2. Wysłuchanie wiersza „Kwiecień” J. Ficowskiego.
3. Dzieci piją wodę niegazowaną, wykonują *punkty na myślenie, ruchy naprzemienne*, siadają w *pozycji Dennisona*.
4. Podanie tematu zajęć i pokaz wykonania kwiatów.
5. W trakcie zajęć, w tle, słuchanie utworu P. Czajkowskiego „Walc kwiatów” z baletu „Dziadek do orzechów”.
6. Wykonanie prac zgodnie z podaną instrukcją.
7. Eksponowanie wykonanych kwiatów, poprzez umieszczenie ich we wspólnym bukiecie.

13.09.2010r.

Temat: Barwy lata – wydzieranko – wyklejanka z kolorowej krepiny.

Cele, uczeń:

- komponuje pracę na zadany temat;
- łączy kolory i tworzy obraz o różnych odcieniach;
- poznaje sposoby rozjaśniania i przyciemniania kolorów;
- rozwija swoje zdolności i umiejętności manualne;
- tworzy w oparciu o estetykę pracy oraz otoczenia.

Technika: wydzieranko - wyklejanka

Metody: pokaz, praktycznego działania, elem. met. Dennisona

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 2 godz.

Środki dydaktyczne: bibuła, wycinanka, szary papier, farby, nagrania utworów

Przebieg zajęć:

1. Zabawa pantomimiczna "Dzieci i dorośli" – dzieci przedstawiają różne scenki za pomocą ruchu, gestu i mimiki. Potem wypowiadają się na ich temat.
2. Wprowadzenie do tematu zajęć: tematem pracy są barwy lata;
- nauczyciel rozmawia z dziećmi o tym co dzieje się obecnie w przyrodzie, o tym, co można zauważyć, będąc na spacerze. Zwraca uwagę na wygląd drzew. Zadaje pytania odnośnie tego, czy widziały przebarwiające się drzewa, jakie miały kolory, czy widać liście itp.
3. Przystąpienie do działania:
 - Nauczyciel prosi dzieci o przygotowanie nożyczek i kleju.
 - Dzieci rozpoczynają pracę – z szarego papieru wycinają pnie drzew i przyklejają na kolorowej kartce.
 - Z kulek kolorowej krepiny lub wydzieranki z wycinanki przyklejają korony drzew, krzewów czy inne elementy przyrodnicze.
 - Po skończonej pracy i posprzątaniu miejsc pracy przygotowują farby i pędzle. Nauczyciel tłumaczy, jak poprzez dodawanie do farby koloru białego można uzyskać pastelowe kolory, czy uzyskać nasycenie barwy.
4. Zabawa przy muzyce pt. „Skojarzenia " - słuchanie muzyki w różnej tonacji i rytmie i skojarzenie jej z nastrojem :
 - a. tony niskie , rytm wolny - smutek
 - b. tony wysokie , rytm szybki - radość
 - c. wystukiwanie rytmu

- d. poruszanie się zgodnie z rytmem słyszanej muzyki (wolno i ociężale szybko i lekko)
- 5. Na koniec, po uporządkowaniu stanowisk pracy, nauczyciel wraz z uczniami układa prace w wyznaczonym miejscu i omawia z nimi zadanie.

27.09.2010r.

Temat : Prace na polu - malujemy plasteliną.

Cele, uczeń:

- poznaje plamę jako środek wypowiedzi plastycznej różnej pod względem jakości,
- poznaje pojęcie konturu
- rozróżnia faktury,
- poznanie cechy kolorów i jasności,
- uwrażliwienie na piękno otaczającej nas przyrody,
- dba o ład i porządek miejsca pracy.

Technika: malowanie plasteliną

Metody: praktycznego działania, elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 2 godz.

Środki dydaktyczne: plastelina, kartki z rysunkiem konturowym, podkładki

Przebieg zajęć:

1. Rymowanka kinezyjologiczna na powitanie:
W naszej grupie, w pięknej szkole,
stoją dzieci w dużym kole
i tak dzisiaj się witają:
jedną ręką za nos chwytają,
drugą po przeciwnej stronie ucha dotykają,
potem ręce zamieniają
i wszystkich pozdrawiają: dzień dobry.
2. Wysłuchanie utworu A. Vivaldiego "Jesień".
3. Wyjaśnienie zasady rysunku konturowego – zapoznanie dzieci z pojęciem konturu.
4. Rozmowa z dziećmi – W jaki sposób można przedstawić linię “rozbrykaną” i spokojną ? Dzieci podają swoje sugestie i próbują je narysować przy sztaludze.
5. Rozdanie gotowych rysunków konturowych. Uczniowie rozróżniają różne rodzaje linii: prostą, falistą, krzywą, kolistą itd.
6. Omówienie techniki wykonania pracy.
7. Relaksacja - rysowanie w powietrzu *leniwych ósemek* ręką dominującą, drugą ręką i oburącz przy muzyce relaksacyjnej.
8. Działalność plastyczna - przystąpienie do realizacji zamierzonych pomysłów.
9. Dzieci tworzą opowiadanie twórcze, bazując na wykonanych przez siebie pracach.
10. Z gotowych prac tworzenie galerii, wspólne oglądanie wszystkich dzieł.
11. Omówienie prac. Zabawa przy muzyce – ćwiczenia usprawniające obie półkule mózgowe.

25.10.2010r.
08.11.2010r.

Temat: Stworki – potworki - rzeźba z masy papierowej.

Cele, uczeń:

- poznaje charakterystyczne cechy rzeźby;
- dowiaduje się, w jaki sposób można ją modelować;
- manipuluje nowym tworzywem plastycznym – poznaje jego cechy fizyczne;
- pracuje wg indywidualnych pomysłów, rozwija wyobraźnię;
- przestrzega zasad bhp;
- dba o ład i porządek w miejscu pracy;

Technika: rzeźba

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 4 godz.

Środki dydaktyczne: gotowa masa papierowa, podkładki, ściereczki, fartuchy, narzędzia rzeźbiarskie, farby, pędzle, albumy ze zdjęciami, przykładowe rzeźby, nagrania muzyczne do relaksacji.

Przebieg zajęć:

1. Słuchanie muzyki jesiennej z elementami szumu wiatru, śpiewu ptaków (w tym krakanie wron).
2. Omówienie pory roku (radosna – smutna, wesoła – przerażająca, itp.)
3. Dzieci oglądają zgromadzone rzeźby i fotografie przedstawiające rzeźby abstrakcyjne wykonane z różnych materiałów plastycznych. Wypowiadają się na ich temat – zastanawiają się: w jaki sposób mogły powstać? Podają propozycje wykonania rzeźby.
4. Nauczycielka demonstruje dzieciom nowe tworzywo plastyczne – masę papierową i objaśnia sposób modelowania.
5. Zabawy uczniów z nowo poznany materiał rzeźbiarskim.
6. Zabawy relaksacyjne z wykorzystaniem elementów kinezylogii edukacyjnej.
7. Twórcza praca dzieci. Dzieci przystępują do konkretnych działań plastycznych – modelują wg własnych koncepcji rzeźbę abstrakcyjną.
8. Po zakończeniu i wysuszeniu prac (na drugi tydzień) dzieci malują swoje dzieła w dowolny sposób, zwiększając jej walory estetyczne.
9. Omówienie prac.
10. Eksponowanie prac.

20.12.2010r.

Temat zajęć: Anioł – rzeźba z gliny samoutwardzalnej.

Cele, uczeń:

- poznaje cechy charakterystyczne rzeźby – kompozycja przestrzenna,
- rozwija umiejętność obróbki tworzywa za pomocą dostępnych przyborów,
- kształtuje bryłę wg indywidualnej wizji twórczej,
- różnicuje powierzchnię rzeźby w celu urozmaicenia jej faktury,
- odczuwa radość z manipulowania.

Technika: rzeźba

Metody: aktywizująca – zajęcia plastyczne przy współudziale elementów arteterapii, elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 2 godz.

Środki dydaktyczne: kostka gliny samoutwardzalnej dla każdego dziecka, plastikowe butelki po jogurcie, narzędzia do formowania masy, podkładki, kuwety plastikowe na odpady, nagrania z muzyką.

Przebieg zajęć:

1. Uczniowie oglądają zgromadzone gotowe rzeźby wykonane z różnych tworzyw: gliny, gipsu, drewna, wosku. Dzieci omawiają je, porównują ze sobą i wypowiadają się na temat swoich wrażeń związanych z ich odbiorem.
2. Relaksacja: zabawa muzyczno-ruchowa „Kurka”.
Na podwórku kura chodzi
i kurczątko żółte wodzi.
Patrzy w niebo i na boki:
- niema wrony(2 r.)
- niema też i sroki.
Ko, ko, ko, ko! Jastrząb leci!
Tu, tu, tu, pod skrzydełka dzieci!
Relaksacja służy podtrzymywaniu radosnej atmosfery zabawy, a w tym czasie schną wykonane prace.
3. Przygotowanie miejsca do pracy (obrus ceratowy, miska, woda, itd.). Uczniowie zakładają ochronne fartuszki kuchenne. Wspólnie z nauczycielem zmiękczenie gliny. Zabawa materiałem rzeźbiarskim. Odrywanie kawałków masy i ugniatanie w dłoni. Nauczycielka demonstruje sposób obróbki w/w tworzywa.
4. Podjęcie właściwych działań – dzieci siadają przy stolikach i słuchają wyjaśnień nauczycielki na temat wykonania rzeźby z gliny.
5. W ramach przerwy uczniowie rozluźniają mięśnie za pomocą ćwiczeń ruchowych o charakterze zabawowym.

6. Dzieci pracują wg indywidualnych pomysłów – w razie wystąpienia trudności odwołują się do pomocy nauczycielki.
7. Po zakończeniu działań dzieci wraz z nauczycielką organizują wystawę prac.

10.01.2011r.

Temat: Maskarada – projektowanie masek karnawałowych z zachowaniem osi symetrii.

Cele, uczeń:

- poszerza wiedzę dotyczącą zwyczajów karnawałowych,
- rozwija plastyczną inwencję twórczą poprzez projektowanie wzorów masek wg własnego pomysłu,
- kształtuje umiejętność wspólnej zabawy i ciekawego spędzania czasu wolnego,
- kształtuje umiejętność organizacyjną, pomysłowość i poczucie estetyki,
- wykonuje prace zgodnie z zasadą symetrii - lustrzanego odbicia,
- koncentruje uwagę na wykonywanym zadaniu.

Technika: wycinanka

Metody: pokaz, praktycznego działania, elem. met. Dennisona

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 2 godz.

Środki dydaktyczne: biała i czarna kartka techniczna, albumy z fotografiami strojów i zabaw karnawałowych, książka D. Gellner pt. „Czarodziejski świat”, płyta CD z muzyką taneczną, odtwarzacz CD, karton, klej, nożyczki.

Przebieg zajęć:

1. Zaproszenie do zajęcia miejsc w kręgu.
2. Słuchanie wiersza czytanego przez N. – „Dziki taniec” D. Gellner.
3. Pogadanka – zwyczaje karnawałowe, stroje, maski, sposoby miłego i ciekawego sposobu spędzania czasu wolnego. Oglądanie albumów z fotografiami strojów karnawałowych.
4. Praca plastyczno-techniczna „Maska karnawałowa”. Wyjaśnienie przez N. kolejności wykonywania czynności: projektowanie wzoru maski na czarnym papierze, tak aby to była połowa maski, wycinanie elementów (nos, usta, oczy, brwi, uszy ,itd.) układanie wyciętych elementów po przeciwnej stronie (lustrzane odbicie)
5. Wykonanie prac przez uczniów.
6. Zabawy ruchowe o charakterze naprzemiennym, przy muzyce.
7. Prezentacja prac.

07.02.2011r.

Temat: Skrzydlaci przyjaciele zimą.

Cele, uczeń:

- poznaje ubarwienie i sylwetki pospolitych ptaków;
- potrafi wymienić i rozróżnić niektóre gatunki ptaków żyjących w najbliższym otoczeniu człowieka;
- zdobywa wiedzę o wybranych gatunkach ptaków;
- kształtuje emocjonalne więzi z przyrodą;
- rozwija umiejętności manualne;
- przestrzega zasady bezpieczeństwa podczas pracy;
- starannie i estetycznie wykonuje prace;
- rozwija twórcze możliwości oraz kreatywność;

Metody: pokaz, elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 3 godz.

Środki dydaktyczne: barwne ilustracje, płyta CD z głosami ptaków, wiersz, materiały plastyczne: papier, kredki, flamastry, nożyczki, klej.

Przebieg zajęć:

1. Nauczyciel umieszcza na tablicy ilustracje oraz nazwy ptaków. Zadaniem uczniów będzie przyporządkowanie nazwy do odpowiedniej ilustracji.
2. Uczniowie dokonują podziału na ptaki odlatujące i pozostające w kraju. Na tablicy pojawia się symbol podróży - walizka - pod nią nazwy ptaków odlatujących: bocian, jaskółka, dutek, skowronek, kukułka; oraz symbol pozostawania na miejscu - domek - a pod nim następujące ptaki: sójka, sikorka, sroka, wrona, kruk.
3. Dzieci siadają w kręgu, przybierają nazwę wybranego, znanego im ptaka i zamykają oczy. Gdy usłyszą swoje „nowe imię” otwierają oczy i przesiadają się do środka kręgu.

4. Nauczyciel czyta wiersz Juliana Tuwima. Po przeczytaniu wiersza wszystkie dzieci otwierają oczy. Tłumaczymy, że wiersz opowiadał tylko o niewielu wybranych gatunkach ptaków spośród ponad 440, które możemy spotkać w Polsce.
5. Odtwarzamy nagranie odgłosów ptaków.
6. Nauczyciel prezentuje wzór ptaka do wykonania samodzielnego przez uczniów.
7. Wspólne przygotowanie szablonów. (przypomnienie zasad postępowania z ostrymi narzędziami).
8. Zabawy ruchowe np. **„Sowa”** (Jedną ręką należy chwycić mocno mięśnie barku, głowę powoli odwrócić w lewo, a potem w prawo, podbródek trzymamy prosto. Głowę sięgamy maksymalnie w prawo i w lewo, aby rozluźnić mięśnie szyjne. Robimy wdech, gdy głowa jest w skrajnym położeniu tu gdzie ręka trzyma ramie, wydech w czasie obrotu głowy. Ćwiczenie to poprawia uwagę słuchową, percepcję i pamięć, słuchanie ze zrozumieniem, **„Motyl na suficie”** Podnosimy do góry głowę. Nosem na suficie kreślimy leżące ósemki. Ćwiczenie to poprawia mechanizm czytania i pisanie.
9. Odrysowywanie elementów od szablonów, nacinanie brzegów, tak aby stanowiły imitację piór, łączenie elementów według schematu.
10. Prezentacja i omówienie prac.

Julian Tuwim „Ptasie radio”

Halo, halo! Tutaj ptasie radio w brzozowym gaju,
Nadajemy audycje z ptasiego kraju,
Proszę, niech każdy nastawi aparat,
Bo sfrunęły się ptaszki dla odbycia narad:
Po pierwsze - w sprawie,
Co świtem piszczy w trawie?
Po drugie - gdzie się
Ukrywa echo w lesie?
Po trzecie - kto się
Ma pierwszy kapać w rosie?
Po czwarte - jak
Poznać, kto ptak,
A kto nie ptak?
A po piąte przez dziesiąte
Będą ćwierkać, świstać, kwilić,
Piptilitać i pimpilić
Ptaszki następujące:
Słowik, wróbel, kos, jaskółka,
Kogut, dzięcioł, gil, kukułka.
Szczygieł, sowa, kruk, czubatka,
Drozd, sikora i dzierlatka,
Kaczka, gąska, jemiołuszka,
Dudek, trznadel, pośmiecuszka,
Wilga, zięba, bocian, szpak
Oraz każdy inny ptak.
Pierwszy - słowik.
Zaczął tak:
"Halo! O, halo lo lo lo lo!
Tu tu tu tu tu tu tu
Radio, radijo, dijo, ijo, ijo
Tijo, trijo, tru lu lu lu lu,
Pio pio pijo lo lo lo lo lo

Plo plo plo plo plo halo!"
Na to wróbel zaterlikał:
"Cóż to znowu za muzyka?
Muszę zajrzeć do słownika,
By zrozumieć śpiew słowika.
Ćwir ćwir świrk!
Świr świr ćwirik!
Tu nie teatr
Ani cyrk!
Patrzcie go! Nastrozył piórka!
Daje koncert jak kiepurka!
Dość tych arii, dość tych liryk!
Ćwir ćwir czyrik
Czyr czyr ćwirik!"
I tak zaczął ćwirzyć, ćwikać,
Ćwierkać, czyrkać, czykczyrykać,
że aż kogut na patyku
Zapiał gniewnie: "Kukuryku!"
Jak usłyszysz to kukulka,
Wrzaśnie: "A to co za spółka?
Kuku-ryku? Kuku-ryku?
Nie pozwalam, rozbójniku!
Bierz, co chcesz, bo ja nie skąpię,
Ale kuku nie ustąpię.
Ryku - choć do jutra skrzecz,
Ale kuku - moja rzecz!"
Zakukała: "kuku! kuku!"
Na to dzieciół: stuku! puku!
Czajka woła: "Czyjaś ty, czyjaś?
Byłaś gdzie? Piłaś co? Piła, to wylaż!"
Przepióreczka: "Chodź tu! Pójdź tu!
Masz co? Daj mi! Rzuć tu! Rzuć tu!"
I od razu wszystkie ptaki
W szczebiot, w świergot, w zgiełk - o taki:

"Daj tu! Rzuć tu! Co masz? Wiórek?
Piórko? Ziarnko? Korek? Sznurek?
Pójdź tu, rzuć tu! Ja ćwierć i ty ćwierć!
Lepię gniazdko, przylep to, przytwierdź!
Widzisz go! Nie dam ci! Moje! Czyje?
Gniazdko ci wiję, wiję, wiję!
Nie dasz mi? Takiś ty? Wstydz się, wstydz się!"
I wszystkie ptaki zaczęły bić się.
Przyfrunęła ptasia milicja
I tak się skończyła ta leśna audycja.

21.03.2011r.

Temat: Kwiatowe kule – dekoracja przestrzenna.

Cele, uczeń:

- pobudza swoją aktywność do osiągania zadowolenia z wykonywanych czynności i wspólnej zabawy;
- odreagowuje napięcie psychoruchowe,
- ma satysfakcję z wykonanej pracy,
- potrafi tak organizować czas swojej pracy, aby nie odczuwać zmęczenia,
- bezpiecznie manipuluje ostrymi narzędziami (nożyczki, szpilki).

Technika: ozdabianie styropianowych kul

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna, zbiorowa

Czas realizacji: 3 godz.

Środki dydaktyczne: gotowe kule styropianowe, papier techniczny kolorowy, szpilki, nożyczki, szablony, nagrania muzyczne do relaksacji.

Przebieg zajęć:

1. Zabawa „Kwiaty”. Dzieci siedzą na dywanie, przyjmują formę pąka kwiatowego, stopniowo rozwijają się (różne części ciała) w rytm oddechów.
np. Najpierw rozwiń zaciśniętą dłoń - weź głęboki wdech i wydychając powietrze uwolnij palce. Dalej rozwiń swoje ciało, by przybrało formę kwiatu w pełnym rozkwicie. Energię do rozkwitu da ci oddech. - aktywacja
2. Prezentacja przez nauczyciela pracy do wykonania.
3. Odrysowywanie i wycinanie kwiatów z papieru.
4. Sugestia słowna – muzyka relaksacyjna.
A teraz wyobraźcie sobie, że jest ciepły słoneczny dzień. Niech ci się wydaje, że leżysz na różowej chmurze. Całe twoje ciało miękko na nie spoczywa. Wszystkie części ciała toną w chmurze i żadna nie musi nic robić, bo chmura utrzymuje ją w powietrzu. Leżysz łagodnie i płyniesz z chmurą. Wieje lekki, chłodzący twoje ciało wiatr. Nad tobą, w górze, słońce rozlewa swe ciepłe, jasne promienie na cały świat wokół nas. Dobrze ci tu. Chmura unosi cię, kołysze, niesie w przestworza. Wsłuchujesz się w muzykę, która cię unosi. Płyniesz. Wsłuchaj się w ciszę, wtop się w nią” Stopniowo wracamy do rzeczywistości. Delikatnie poruszamy palcami rąk i nóg. Jak poprzednio symetrycznie napinamy i rozluźniamy mięśnie kończyn, można się poturlać, rozciągnąć się. Powoli siadamy. Głęboki oddech. Miękko do muzyki poruszamy ramionami (gałęzie na wietrze).
5. Mocowanie przygotowanych kwiatów do kuli styropianowej.
6. Rozmowa o uczuciach i wrażeniach doznanych w czasie zajęć.

04.04.2011r.

Temat: Wielkanocne zwierzaki – baranki, kurczaki, zajączki; wykonanie pomponów, łączenie ich, ozdabianie.

Cele, uczeń:

- dobiera odpowiedni materiał do planowanego zadania;
- wykonuje pompony wg podanej instrukcji;
- pracuje wg indywidualnych pomysłów, rozwija wyobraźnię;
- przestrzega zasad bhp podczas pracy ostrymi narzędziami i ciepłym klejem;
- dba o ład i porządek w miejscu pracy;

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 3 godz.

1. **Środki dydaktyczne:** włóczka, szablony do wykonania pompona, filc, nożyczki, klej na ciepło, piórka, plastikowe oczka, koraliki, itp., nadmuchane baloniki, nagrania muzyki relaksacyjnej na CD.

Przebieg zajęć:

2. Rozmowa na temat symboli świątecznych.
3. Przypomnienie zasad wykonania pompona.
4. Samodzielna praca: nawlekanie włóczki, rozcinanie, formowanie pompona.
5. Ćwiczenia relaksacyjne: usprawnianie nadgarstków, dotlenianie obu półkul mózgowych.
6. Łączenie pomponów za pomocą ciepłego kleju.
7. Wycinanie z filcu elementów wykańczających typu: uszy, łapki, ogonki, rogi...
8. Zabawa relaksacyjna: „Odbijanie balonów”: Dzieci stoją w parach naprzeciwko siebie i najpierw przy muzyce płynnej, powolnej, a potem przy skocznej, szybszej, odbijają do siebie balony. W grupie kilku osobowej ruch wielu balonów jest pięknym widokiem, które może być dodatkowo ubarwione przez zaciemnienie pomieszczenia lub oświetleniem kilkoma lampami z dołu. Przeżycie chwili zachwytu może wiele znaczyć w terapii dziecka.
9. Formowanie zwierzaka wg przyjętego schematu.
10. Prezentacja prac.

11.04.2011r.

Temat: Portret owieczki i zajaczka w ramce – praca z papieru o różnej fakturze.

Cele, uczeń:

- właściwie stosuje proporcje;
- dostrzega podstawowe własności materiałów papierniczych;
- rozwija swoje zdolności manualne;
- manipuluje papierem o różnej fakturze: falisty, metaliczny, brystol, czerpany, pianka, itp.;
- umiejętnie dobiera rodzaj i kolor papieru do kompozycji;
- precyzyjnie odmierza elementy do wykonania ramki;
- pracuje wg indywidualnych pomysłów, rozwija wyobraźnię;
- przestrzega zasad bhp podczas pracy ostrymi narzędziami;
- dba o ład i porządek w miejscu pracy;

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Środki dydaktyczne: arkusze papieru o różnej fakturze i wzorze, muzyka relaksacyjna.

Przebieg zajęć:

1. Zabawa inscenizująca do piosenki „Pokaż proszę...”
Pokaż proszę, gdzie masz oczy,
gdzie masz uszy,
a gdzie nos,
gdzie masz rękę,
gdzie masz nogę,
gdzie na głowie rośnie włos.....
2. Rozmowa na temat prac wykonywanych na poprzednich zajęciach – zwierzaki świąteczne z pomponów.
3. Wyjaśnienie zadania do wykonania na obecnych zajęciach. Przypomnienie czym jest portret. Rozmowa na temat symboliki portretu owieczki czy zajaczka. Podanie schematu do wykonania pracy.
4. Dobór materiałów: uczniowie analizują strukturę i fakturę przedstawionych materiałów papierniczych.
5. Odrysowywanie od szablonów elementów do złożenia portretu. Łączenie ich.
6. Zabawa ćwicząca sprawność manualną:
„Karuzela”- uczestnicy trzymają za uchwyty naprężoną chustę na wysokości pasa. Śpiewając: „Hej, ho, hej, ho, do pracy by się szło...”- rytmicznie przekazują sobie chustę w prawą stronę. Zaczynają od bardzo powolnego śpiewania, stopniowo zwiększając tempo. Po pewnym czasie następuje zmiana i chusta wędruje w lewą stronę.
7. Przygotowanie elementów do ramki z zastosowaniem odpowiednich proporcji.
8. Umieszczanie portretu w ramce.
9. Prezentacja prac

16.05.2011r.

Temat: Zamek z bajki – malowanie na ekranie w programie Paint.

Cele, uczeń:

- **przypomina i utrwała sobie narzędzia edytora grafiki służących do tworzenia rysunków;**
- **wykorzystuje technologię informacyjną;**
- właściwie stosuje proporcje;
- efektywnie wykorzystuje czas pracy;
- pracuje wg indywidualnych pomysłów, rozwija wyobraźnię;
- przestrzega zasad bhp podczas pracy;

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Środki dydaktyczne: zestaw komputerowy, muzyka relaksacyjna.

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie do tematu: objaśnienie pojęcia grafiki komputerowej, edytora grafiki i jego przeznaczenia. (Dzieło plastyczne, które wykonamy nazywa się grafiką komputerową. Wszystkie obrazy stworzone za pomocą komputera i przeznaczone do wykorzystania w komputerze nazywamy grafiką komputerową. Stworzenie prac umożliwiają nam specjalne programy graficzne – edytory grafiki. **Edytory grafiki to programy służące do rysowania, malowania i obróbki prac za pomocą komputera. Pozwalają nie tylko tworzyć rysunki, wypełniać kolorem wcześniej przygotowane kontury, ale i zapisywać na dysku, oraz drukować prace.**)
2. Zabawa z elementami dramy. Uczniowie zamieniają się w księżniczki/ książęta opowiadają o swoim zamku.
3. Prezentacja zamków na zdjęciach. Omówienie charakterystycznych elementów.
4. Omówienie narzędzi programu Paint, niezbędnych do wykonania ilustracji na podany temat (przybornik z narzędziami do tworzenia rysunków, paleta kolorów z zestawem różnych barw, wskaźnik kolorów, obszar rysowania i malowania (odpowiednik kartki papieru))
5. Czas na samodzielne dowolne próby z każdym narzędziem.
6. Ćwiczenia z elementami met. Dennisona.
 - Energetyczne ziewanie.
Położ palce obu rąk na połączeniu żuchwy i szczęki (poczujesz to miejsce otwierając i zamykając usta). Masuj te obszary jednocześnie szeroko otwierając i zamykając usta, udawaj, że ziewasz i wydawaj relaksujące dźwięki ziewania. Po kilku powtórzeniach, że udawane ziewanie zmieni się w prawdziwe, wtedy wykonaj je jeszcze kilka razy.
7. Wykonanie pracy na podany temat.
8. Analiza i omówienie prac.

23.05.2011r.

Temat: Ozdabiamy oparcia krzesełek serwetkami zgodnie z techniką decoupage.

Cele, uczeń:

- rozwija zainteresowanie nowymi technikami plastycznymi;
- doskonali sprawności manualne;
- wzbogaca swoje przeżycia estetyczne;
- dokładnie i estetycznie wykonuje pracę plastyczną;
- potrafi wypowiedzieć się na temat odbytych zajęć i wykonanej przez siebie pracy;
- zgodnie i sprawnie współpracuje w grupie.

Metody: słowna, oglądowa, praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: grupowa.

Środki dydaktyczne: farba akrylowa, papier ścierny, klej, serwetki trójwarstwowe, lakier akrylowy, lakier na spękaniu.

Przebieg zajęć:

1. Zapoznanie (przypomnienie) uczniów z nową techniką plastyczną – decoupage. Nauczyciel w kilku zdaniach opowiada uczniom, czym jest decoupage i jak się go wykonuje.

***Decoupage** – to technika serwetkowa, która polega na tworzeniu kompozycji z elementów serwetek, przyklejania ich, a następnie dopełniania kompozycji odpowiednimi kolorami zgodnymi z kolorami na serwetce. To styl w dekoratorstwie polegający on na odnalezieniu uroku w przedmiotach starych, wysłużonych w skutek codziennego użytku.*

2. Kapturek myśliciela

Palcami obu rąk chwyć brzegi małżowin usznych. Masuj jednocześnie obydwie uszu rozwijając małżowinę uszną zaczynając od góry kończąc na dolnych płatkach. Wykonaj to ćwiczenie 3-5 razy, na koniec rozciągnij ucho we wszystkich kierunkach. Ćwiczenie usprawnia m.in.: koordynację słuchowo-wzrokową, słuch, pamięć krótkoterminową, myślenie abstrakcyjne.

3. Uczniowie przystępują do zdobienia przedmiotów – oparcia krzesełek:

- Powierzchnię przedmiotu uczniowie pokrywają farbą, która pełni rolę podkładu.
- Na wyschniętą powierzchnię równomiernie nakładają bezbarwny lakier, który spowoduje spękanie wierzchniej warstwy farby i da efekt postarzenia przedmiotu.
- Po wyschnięciu spękacza, uczniowie nakładają na przedmiot cienką warstwę farby w kolorze harmonizującym z wybranym motywem serwetkowym. Aby efekt spękania był bardziej widoczny, kolor wierzchniej farby powinien być znacznie jaśniejszy (lub ciemniejszy) od warstwy podkładowej.

- Uczniowie wycinają/wydzierają z serwetek wybrany motyw graficzny oraz usuwają spodnie warstwy serwetki (serwetki składają się z trzech warstw, które należy oddzielić od warstwy wierzchniej, zawierającej motyw graficzny).
 - Wybrane motywy uczniowie przyklejają na przedmiocie przy pomocy lakieru akrylowego.
 - Po wyschnięciu, dla zabezpieczenia powierzchni przedmiotu, uczniowie malują go bezbarwnym lakierem akrylowym matowym. Dla ładniejszego wyglądu oraz lepszej ochrony, powierzchnię lakierują dwukrotnie.
4. Nauczyciel obserwuje proces twórczy, koryguje ewentualne błędy, udziela pomocy.
 5. Pod koniec zajęć nauczyciel słownie ocenia prace uczniów, zwracając szczególną uwagę na pomysłowość w dopełnianiu elementów, odpowiedni dobór kolorów, estetykę pracy.
 6. Prezentacja wykonanej pracy

13.06.2011r.

Temat: „Woda i ja”– wykonanie prac techniką mieszaną.

Cele, uczeń:

- wykazuje zainteresowanie tematyką związaną z oszczędzaniem i ochroną zasobów wodnych;
- propaguje proekologiczne wartości;
- pogłębianie doświadczeń plastycznych;
- właściwie stosuje proporcje;
- efektywnie wykorzystuje czas pracy;
- pracuje wg indywidualnych pomysłów, rozwija wyobraźnię;
- dobrowolnie uczestniczy w konkursach i rywalizuje z innymi;

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Środki dydaktyczne: blok rysunkowy, pastele, farby plakatowe, tempery, muzyka relaksacyjna.

Przebieg zajęć:

1. Rozwiązanie zagadki:

Służy do picia, służy do mycia, bez niej na Ziemi nie byłoby życia. (woda)

2. Zabawa w skojarzenia: **Kropla wody** Uczniowie siedzą w kręgu i kolejno mówią, co kojarzy im się z kroplą wody np. deszcz, rzeka, jezioro, rośliny, ryby, statki, kran, łazienka, Grenlandia
3. Ćwiczenia wstępne z kinezylogii edukacyjnej:
 - picie wody,
 - punkty na myślenie,
 - ruchy naprzemienne,
 - pozycja Dennisona ;
4. Przedstawienie zasad i warunków udziału w konkursie plastycznym „Woda i ja”.
5. Wykonanie prac konkursowych.
6. Omówienie prac, wstępny wybór najciekawszej pracy do następnego etapu konkursu.

08.09.2011r.

Temat: Utrwalamy wakacyjne wspomnienia – technika do wyboru.

Cele, uczeń:

- stara się eliminować stres związany z rozpoczęciem roku szkolnego;
- wskazuje na mapie Polski góry, jeziora, morze, itp.;
- dostrzega piękno ziemi ojczyściej, zwraca uwagę na różnorodność ukształtowania terenu;
- stara się przedstawić środkami malarskimi różnorodność krajobrazu Polski;

Metody: słowna, oglądowa, praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Środki dydaktyczne: mapa Polski, farby, pastele, ilustracje przedstawiające różnorodność krajobrazów Polski

Przebieg zajęć:

1. Powitanie i przedstawienie tematu.
2. Wysłuchanie piosenki „Żal nam słonecznej swobody”.
3. Wskazywanie na mapie, przy pomocy nauczyciela, miejscowości wakacyjnego pobytu.
4. Rodzaje krajobrazów - prezentacja ilustracji- rozpoznawanie i wskazywanie na mapie Polski rejonów gdzie mamy możliwość podziwiania:
 - krajobrazu nadmorskiego - wymienienie cech charakterystycznych;
 - krajobrazu górskiego - podanie cech charakterystycznych;
 - krajobraz nizinny i wyżynny - podanie różnic;
 - krajobraz miejski i wiejski - podobieństwa i różnice.
5. Opowieść „Różowa chmurka”. Cele: rozwijanie umiejętności relaksowania się, likwidacja niepokoju i lęku, odreagowanie napięć psychofizycznych.

Dzieci kładą się na dywanie. Ciało ułożone luźno. Zamykają oczy, oddychają spokojnie i słuchają muzyki połączonej z opowiadaniem bajki.

A teraz wyobraźmy sobie, że jest ciepły, słoneczny dzień. Niech ci się wydaje, że leżysz na różowej chmurze. Całe twoje ciało miękko na niej spoczywa. Wszystkie części ciała toną w chmurze i żadna nie musi nic robić, bo chmura przytrzymuje ją w powietrzu. Leżysz i łagodnie płyniesz z chmurą. Wieje lekki, chłodzący twoje skronie wiatr. Nad tobą w górze słońce rozlewa swe ciepłe, jasne promienie na cały świat wokół nas. Dobrze ci jest. Chmura unosi cię, kołysze. Niesie w przestworza. Wsłuchujesz się w muzykę, która cię unosi, płyniesz. Wsłuchaj się w ciszę, wtop się w nią.

Stopniowo wracamy do rzeczywistości. Delikatnie poruszamy palcami rąk, powoli siadamy i głęboko oddychamy.

6. Przedstawienie środkami plastycznymi różnorodności krajobrazu Polski z uwzględnieniem barw zimnych i ciepłych. Indywidualne ilustrowanie sposobów wypoczyniania w różnych środowiskach: nad wodą, w lesie, w górach, itp.
7. Omówienie i prezentacja prac.

17.10.2011r.

Temat: Jesienny witraż – wycinanie elementów wewnętrznych, podklejanie pergaminem, kompozycja zamknięta.

Cele, uczeń:

- dostrzega zmiany zachodzące w przyrodzie jesienią,
- doskonalą zdolności manualne,
- rozumie konieczność ochrony przyrody,
- jest stymulowany w zakresie percepcji wzrokowej, słuchowej, językowej, ruchowej,
- zna różnego rodzaju techniki plastyczne,
- potrafi zastosować poznane techniki w różnego rodzaju pracach plastycznych,
- zna i potrafi zastosować różnorodne materiały plastyczne,
- zachowuje logikę i proporcję kompozycji,

Metody: słowna, oglądowa, praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Środki dydaktyczne: jesiennie elementy, czarny brystol, cienka półprzezroczysta bibuła - pergamin, szablony, klej, nożyczki, muzyka relaksacyjna.

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa na temat panującej pory roku, jej cech charakterystycznych.
2. Segregowanie „skarbów jesieni” (na podłodze ustawione pudełka z emblematami liści różnych drzew, owoców). Sprawdzenie, czy dzieci domyślają się tematyki dzisiejszych zajęć.
3. Omówienie jesiennych kolorów.
4. Wyjaśnienie co to jest witraż. Pogadanka: w jakich miejscach można spotkać witraże?
5. Prezentacja pracy do wykonania. Zwrócenie uwagi na rodzaje papierów, trudności i precyzję związaną z jej wykonaniem.
6. Zabawy relaksacyjne: Uczestnicy stają w parach, twarzami do siebie. Prowadzący włącza łagodną muzykę. W rytmie muzyki pierwsza osoba z pary wykonuje powolny ruch ręką. Druga osoba stara się jak najdokładniej podążać swoją ręką za tym ruchem; jak w lustrze. Po jakimś czasie prowadzący wyłącza muzykę i wtedy pierwsza osoba wydaje z siebie jakiś dźwięk. Jej partner stara się w miarę wiernie ten dźwięk powtórzyć. Ruch i dźwięk mogą być połączone ze sobą i zharmonizowane. Po jednej lub dwóch minutach partnerzy zamieniają się rolami.

7. Pokazanie przez nauczyciela sposobu wycinania witrażu i wypełniania go kolorowymi bibułami.
8. Wycinanie przez uczniów z szablonu witraży z motywem w obrębie prostokąta: jabłka, gruszki, muchomora prawdziwka.
9. Dobieranie odpowiednich kolorów bibuły do jesiennego witrażu.
10. Wystawa prac na oknach.
11. Przy muzyce relaksacyjnej oglądanie świata przez wykonane witraże.

05.12.2011r.

Temat: Ozdoby choinkowe – „kapciowy renifer” – praca z filcu.

Cele, uczeń:

- wykonuje ozdoby choinkowe;
- szanuje tradycje związane ze Świątami;
- wykorzystuje fantazję i wyobraźnię w pracy plastycznej;
- umiejętnie współdziała w grupie;
- przestrzega zasad bhp podczas posługiwania się różnorodnymi materiałami.

Metody: słowna, oglądowa, praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Środki dydaktyczne: filc, druciki, koraliki, tasiemki, sztuczne oczy i inne ozdoby, pistolety i klej na ciepło, szablony, nagrania piosenek świątecznych, nożyczki.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie- *Iskierka przyjaźni* (Iskierkę przyjaźni posyłam w krąg, niech szybko wróci do moich rąk)
2. Słuchanie wiersza „*Bombki*” G.Koby. Rozmowa w kręgu na temat wiersza. Nawiązanie do zbliżających się Świąt i tradycji strojenia choinki:

Czerwone, zielone wiszą obok siebie
I mrugają sobie, jak gwiazdy na niebie.
Wiszą też niebieskie, żółte, fioletowe,
Okrągłe, podłużne, a nawet kwadratowe.

Nagle Krzyś zawołał: -Coś upadło-brzdęk!
Wszyscy patrzą na siebie i słyszą czyjś jęk.
Leżą pod choinką, rozrzucone szkła kawałki.

Nie ma już ślicznego grzybka, który wisiał obok lalki.
Spróbujcie powiedzieć moje drogie dzieci:

-Dlaczego grzybek stłukł się ?
Czy zawieszono go dokładnie ?
Czy możemy go powiesić,
gdy nam już spadnie ?

3. Prezentacja przykładowo wykonanego „kapciowego renifera”.
4. Wyjaśnienie zasad jego wykonania: wycinanie od szablonu, łączenie elementów za pomocą kleju na ciepło, ozdabianie, mocowanie zawieszki.
5. Indywidualne wykonanie prac.

6. Nauczyciel czuwa nad poprawnością i starannością wykonania prac oraz bezpieczeństwem w posługiwaniu się klejem na ciepło i nożyczkami. Pomaga w sytuacjach trudnych.
7. W trakcie zajęć dzieciom towarzyszy muzyka z piosenkami o tematyce świątecznej wprowadzająca w odpowiedni nastrój, a w przerwie wykonują znane im ćwiczenia z elementami Dennisona.
8. Po zakończeniu prac uczniowie prezentują swoje renifery do wspólnej fotografii.
9. *Kapciowe renifery* posłużą jako ozdoby na szkolnej choince.

12.12.2011r.

Temat: Wykonujemy bilecik do prezentu świątecznego.

Cele, uczeń:

- potrafi korzystać z edytora Word;
- radzi sobie z formatowaniem prostych elementów;
- kreśli proste elementy graficzne;
- właściwie planuje pracę;
- praktycznie wykorzystuje komputer;

Metody: słowna, praktycznego działania.

Środki dydaktyczne: karta pracy, pracownia komputerowa.

Przebieg zajęć:

1. Czynności organizacyjne; podanie tematu zajęć; *(Za pomocą komputera można tworzyć własne obrazy bez użycia farb czy pasteli. Zamiast pędzla wykorzystuje się myszkę. Obraz wyświetla się na monitorze komputera.)*
2. Pokaz przykładowego bilecika do prezentu;
3. Omówienie budowy Paska narzędzi programu Word 2007;
4. Zapoznanie z narzędziami: Wstawianie: Kształty, Obiekt clipart;
5. Omówienie czynności niezbędnych do wykonania bilecika;
6. Rozdanie kart pracy, wykonanie zadania „Bilecik do prezentu świątecznego”.
7. Zapisanie prac w komputerze.

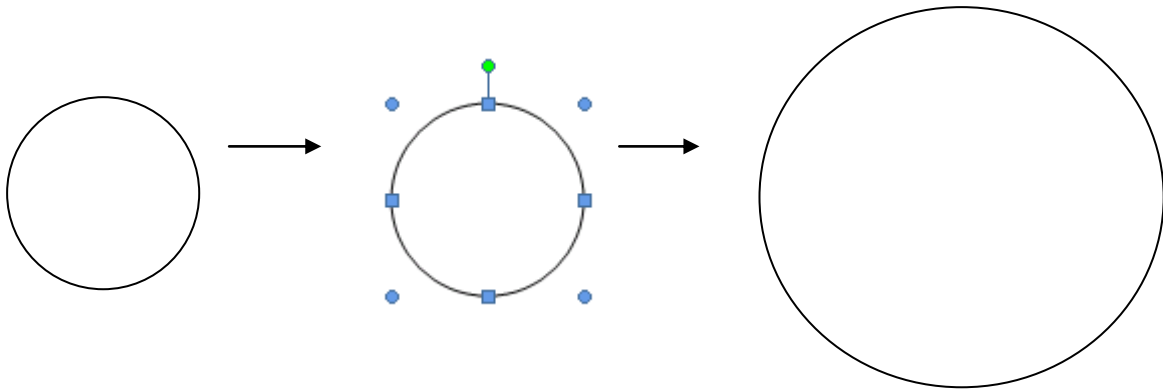
Przykładowa praca:

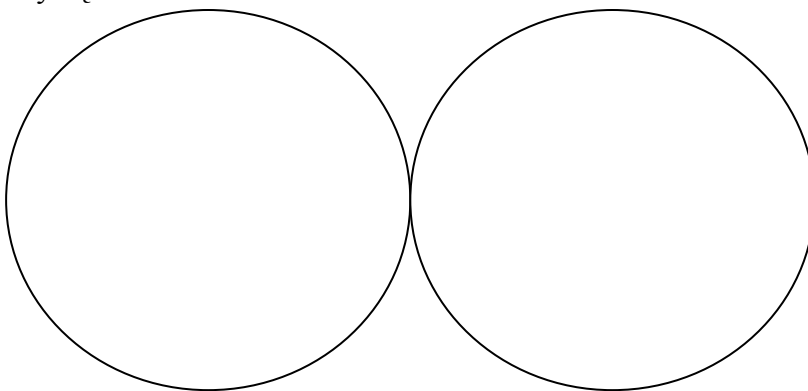
Karta pracy

Karta stanowi element scenariusza zajęć pt. Wykonujemy bilecik do prezentu świątecznego.

1. Uruchom komputer i otwórz program Word 2007.
2. Z paska Wstawianie: Kształty rozwiń strzałkę i pobierz kształt prostokąta, wielokąta lub owalny. Przenieś go klikając lewym przyciskiem Myszki na swój dokument. Podświetl go lewym przyciskiem Myszki, tak aby pokazały się kropki do rozciągnięcia. Rozciągnij kształt do pożądanej wielkości. *(Przypominam: bilecik nie może być bardzo duży najlepiej ok. 7cm szerokości.)*

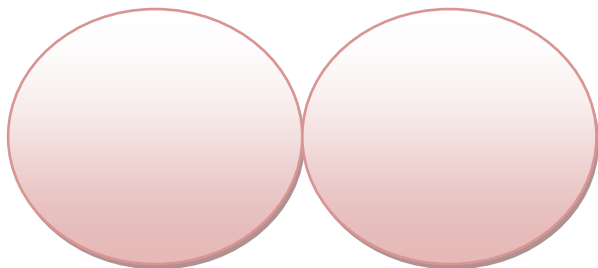

3. Wykonaj dwa stykające się takie same kształty. Pozwoli ci to na koniec precyzyjnie je wyciąć.

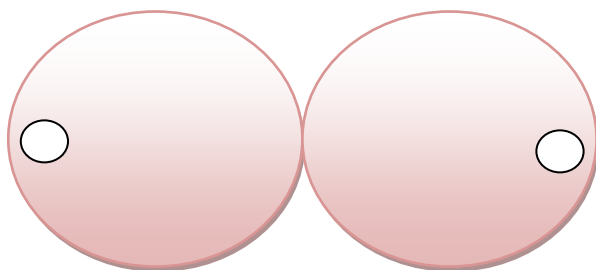

4. Kliknij dwukrotnie w środku wybranego kształtu w Pasku narzędziowym: Formatowanie. Ukazą się Style kształtów - kolory, którymi możesz wypełnić swój kształt. Za pomocą

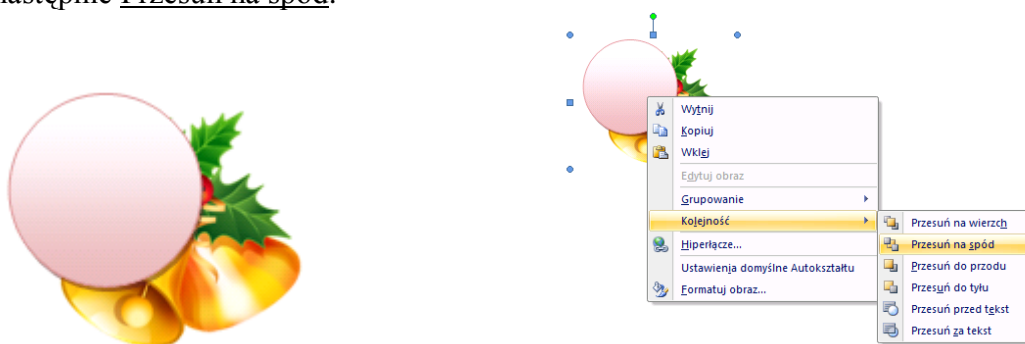
strzałki po prawej stronie kolorów, po rozwinięciu Wiecej, wybierz swój kolor. *Pamiętaj aby nie był zbyt intensywny, bo zdominuje clipart.*

5. W taki sam sposób jak w punkcie 2 postępuj umieszczając miejsce na otwór do wykonania dziurki.

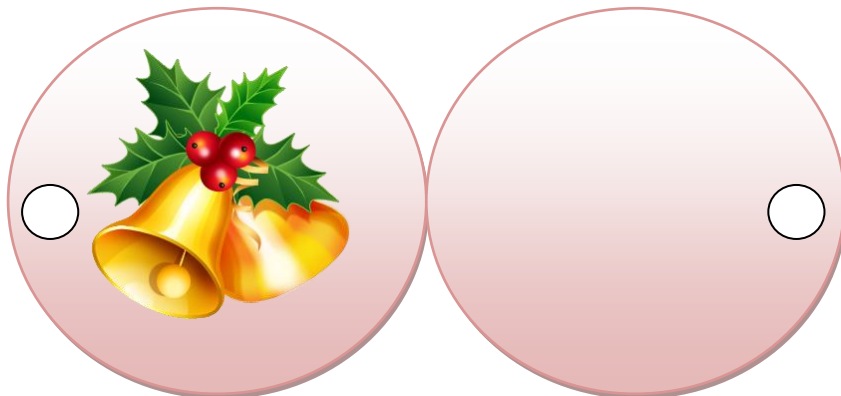

6. Zminimalizuj cały dokument.
7. Z Pulpit otwórz dokument: Cliparty świąteczne. Wybierz jeden z nich i skopiuj do swojego dokumentu, na którym pracowałeś. W tym celu: najeżdżając Myszka na clipart kliknij prawym przyciskiem, wybierz opcję Kopiuj. Otwórz swój zminimalizowany dokument, kliknij prawym przyciskiem, wybierz Wklej. W ten sposób skopiujesz clipart na przygotowany kształt.
8. Może się zdarzyć, że oba obrazki się pokrywają, trzeba je sformatować. Podświetl prawym przyciskiem wybrany kształt, jak pokaże się Menu podręczne, wybierz Kolejność, a następnie Przesuń na spód.

9. Podobnie postępuj formatując clipart. Jednak na samym końcu, kliknij Przesuń na wierzch.

10. Rozciągnij clipart, tak aby znalazł się w centrum wybranego kształtu.

11. Zrób kilka takich bilecików.

12. Na każdym bileciku wpisz imiona lub zwrot do osoby, którą będziesz chciał obdarować prezentem, np. Kochanej babci Eli, Kochanemu dziadkowi Jankowi, Ulubionemu koledze Adamowi.

13. Wypisz treść ozdobną czcionką, rozmiar np.22. Pamiętaj, aby sprawdzić czy czcionka posiada polskie litery (ą, ę, ł, ś, ć, ń, ż).

14. Jeśli wszystko wykonałeś prawidłowo wydrukuj swoje dzieło i zapisz w: Moje dokumenty. Będziesz mógł wykorzystać bileciki w następnym roku.

15. W domu starannie wszystko powycinaj.

Cliparty przygotowane na pulpicie pt. Cliparty świąteczne. Do skopiowania przez uczniów.

21.11.2011r.

Temat: Choinka - owijanie styropianowego stożka kolorową rafią.

Cele, uczeń:

- zna zwyczaje świąteczne i potrafi o nich opowiedzieć,
- potrafi ostrożnie posługiwać się klejem na ciepło i zna zasady bezpieczeństwa,
- zna zwyczaje dotyczące Świąt Bożego Narodzenia,
- szanuje tradycje związane ze Świątami i wigilią,
- potrafi wykonać ozdobę choinkową,
- wykorzystuje fantazję i wyobraźnię w pracy plastycznej,
- umiejętnie współdziała w grupie.

Metody: słowna, praktycznego działania.

Środki dydaktyczne: styropianowe stożki, koraliki, cekiny, itp., kolorowa rafia, pistolety i klej na ciepło, nożyczki, na grania kolęd.

Przebieg zajęć:

1. Czynności organizacyjne; podanie tematu zajęć.
2. Wprowadzenie do tematu znana dzieciom piosenką pt.: „Choinka”.

"Choinka"

Wiszą bombki na choince

całe kolorowe.

Małe pieski, małe kotki,

gwiazdki purpurowe.

Wiszą szyszki i orzeszki,

malutkie jabłuszka.

Duże jeże, muchomorki,

czerwone serduszka.

W blasku lampek teraz stoi.

Pięknem nas urzeka.

Przypomina wróżkę z bajki

i Wigilii czeka.

3. Prezentowanie sylwety choinki. Omówienie etapów jej wykonania.

4. Rozmowa na temat czym możemy przyozdobić choinkę
5. Samodzielna działalność uczniów pod kierunkiem i nadzorem nauczyciela, w towarzystwie nastrojowej świątecznej muzyki.
6. Prezentacja wykonanych choinek. Omówienie stopnia trudności ich wykonania.

30.01.2012r.

Temat: Malowanie na szkle – kreślenie linii konturowych, wypełnianie ich farbą.

Cele, uczeń:

- poznaje nową technikę – malowanie na szkle,
- projektuje wzory na szkle,
- wyrabia poczucie własnej wartości,
- rozwija się artystycznie poznając nowe techniki

Metody: słowna, oglądowa, praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna

Środki dydaktyczne: tafla szkła (antyrama), konturówka czarna, farby do malowania na szkle, pędzelki, szablony (wzory do przerysowania), muzyka relaksacyjna,

Przebieg zajęć:

1. Powitanie w kręgu – zabawa „Wszyscy dla wszystkich”.
2. Zapoznanie uczniów z nową techniką plastyczną – malowanie na szkle - nauczyciel prezentuje różne wytwory ozdobione ww. techniką.
3. Zabawy rozluźniające przy muzyce relaksacyjnej.
4. Przedstawienie sposobu wykonania pracy:
 - Przygotowanie tafli szkła do pracy może mieć formę tradycyjną (z użyciem ziemniaka) lub współczesną (z użyciem środka do mycia szyb).
 - Tafle szkła należy pocierać przekrojonym ziemniakiem ruchami kolistymi, a następnie miękką ściereczką wytrzeć do sucha. Tafle szkła można przecierać płynem do mycia okien, a następnie wytrzeć.
 - Na gotowym wzorze kładziemy szybkę, malujemy konturówką wzór. Pozostawiamy do wyschnięcia. Przestrzenie we wzorze malujemy farbami do szkła.
5. Uczniowie pod nadzorem nauczyciela wykonują prace.

13.02.2012r.

Temat: Walentynkowe serce – ozdoba na okno.

Cele, uczeń:

- wykonuje ozdoby użytkowe;
- samodzielnie dokonuje wyboru produktów w celu stworzenia jak najciekawszej pracy;
- określa wagę zapożyczonego święta, wie, że jest to zabawa, która ma sprawiać przyjemność;
- przestrzega zasad bhp podczas posługiwania się różnorodnymi materiałami.

Metody: słowna, oglądowa, praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Środki dydaktyczne: do wyboru: pianka, sizal, rafia, papier falisty, druciki, koraliki, tasiemki i inne ozdoby, pistolety i klej na ciepło, szablony, nagrania piosenek, nożyczki.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie- *Iskierka przyjaźni* (Iskierkę przyjaźni posyłam w krąg, niech szybko wróci do moich rąk).
2. Rozmowa na temat walentynkowego święta na podstawie doświadczeń, przekazu w mediach, informacji nauczyciela.
3. Prezentacja ozdoby okiennej do wykonania.
4. Wybór materiałów do wykonania pracy.
5. Zabawa „*ręka do ręki*” – dzieci z założonymi na prawej ręce opaskami poruszają się po sali w rytm słyszanej melodii. Na przerwę w muzyce i na hasło: „ręka prawa do ręki prawej”- zatrzymują się i podają prawą dłoń najbliższemu koledze; „lewy łokieć do lewego łokcia”- stykają się lewymi łokciami; „prawe kolano do prawego kolana” – prawymi kolanami, itp.
6. Wykonanie zawieszki na okno w kształcie serduszek.
7. Omówienie stopnia trudności wykonania zadania, prezentacja prac.

12.03.2012r.

Temat: Świąteczne jajka – ozdabianie styropianowych jajek sznurkiem kreatywnym, tasiemkami, koralikami...

Cele, uczeń:

- kultywuje tradycje związane ze świętami,
- uczy się nowych technik zdobniczych,
- manipuluje nowym tworzywem plastycznym – poznaje jego cechy fizyczne;
- pracuje wg indywidualnych pomysłów, rozwija wyobraźnię;
- przestrzega zasad bhp;
- dba o ład i porządek w miejscu pracy;

Technika: zdobnictwo

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 3 godz.

Środki dydaktyczne: gotowe kule styropianowe, cienka bibuła kolorowa, pistolety i lej na ciepło, koraliki, cekiny, ozdobne tasiemki, piórka, itp., nagrania muzyczne do relaksacji.

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa na temat zwyczajów świątecznych kultywowanych w domach.
2. Prezentacja różnych technik zdobienia jajek.
3. Zabawa muzyczno – ruchowa przy piosence „Idziemy z kogucikiem”.
4. Dzieciom podczas pracy towarzyszy muzyka.
5. Twórcza praca: Wycinanie, a następnie skręcanie bibułowych pasków. Tworzenie sznurka kreatywnego.
6. Relaksacja - rysowanie w powietrzu *leniwych ósemek* ręką dominującą, drugą ręką i oburącz przy muzyce relaksacyjnej.
7. Owijanie i przyklejanie wykonanym sznurkiem styropianowych jajek.
8. Wykonanie zawieszki. Zdobienie owiniętych jajek: koralikami, tasiemkami, cekinami, itp.
9. Wspólna analiza wykonanych prac. Prezentacja prac na gałązkach brzożowych.

26.03.2012r.

Temat: Wielkanocna kwoczka – odrysowywanie i łączenie elementów z papieru falistego.

Cele, uczeń:

- kultywuje tradycje związane ze świętami,
- doskonali staranno i estetykę, wyzwala w sobie radość tworzenia,
- umiejętnie przestrzega proporcji,
- przestrzega zasad bhp;
- dba o ład i porządek w miejscu pracy;

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 2 godz.

Środki dydaktyczne: arkusze papieru falistego, kolorowe piórka, szablony, nożyczki, klej, nagrania muzyczne do relaksacji.

Przebieg zajęć:

1. Zabawa: (wprowadzenie nastroju radości i zabawy)

Wykonywanie ruchów naprzemiennych, kolanem dotykane dłoni lub łokcia. Ćwiczenie należy wykonywać dość wolno, z pełną świadomością ruchu. Można go wykonać krzyżując przeciwległą rękę z tyłu ciała. Ćwiczenie powtarzamy 5-7 razy z każdej strony.

2. Analiza symboli związanych ze świętami wielkanocnymi (zajaczek, pisanki, baranek, kurczaczek, kury, kogut)

3. Przejście korytarzami szkolnymi. Czytanie informacji na gazetkach dotyczących świąt.

4. Odrysowywanie elementów od szablonów. Wycinanie i łączenie ich za pomocą kleju.

5. Zabawa relaksacyjna: Dzieci losując wybrane hasła prezentują je za pomocą ruchu, min i gestów, a następnie odgadują skojarzenia.

6. Prezentacja wykonanych prac – kur na korytarzu szkolnym.

02.01.2012r.

Temat: Bezpieczne zimowe zabawy – wykonanie rysunku konturowego oraz wypełnianie go kolorami, praca w programie Paint.

Cele, uczeń:

- rysuje na podany temat wykorzystując narzędzia programu,
- stosuje wielość kolorów, uwzględniając pochodne,
- kopiuje i wkleja elementy,
- umiejętnie przestrzega proporcji,
- przestrzega zasad bhp podczas korzystania z komputera,

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 2 godz.

Środki dydaktyczne: zestaw komputerowy z oprogramowaniem, nagrania muzyczne do relaksacji.

Przebieg zajęć:

1. Przypomnienie zasad bhp podczas korzystania z sali komputerowej.
2. Oglądanie obrazów przedstawiających zimowe krajobrazy oraz zabawy dzieci zimą prezentowanych przy użyciu rzutnika.
3. Ćwiczenia oddechowe dotleniające organizm: *Położ palce obu rąk na połączeniu żuchwy i szczęki (poczujesz to miejsce otwierając i zamykając usta). Masuj te obszary jednocześnie szeroko otwierając i zamykając usta, udawaj, że ziewasz i wydawaj relaksujące dźwięki ziewania. Po kilku powtórzeniach, że udawane ziewanie zmieni się w prawdziwe, wtedy wykonaj je jeszcze kilka razy.* Ćwiczenie usprawnia: komunikację i skupienie
4. Indywidualna praca. Rysowanie różnymi rodzajami linii rysunku konturowego. Wykorzystywanie różnych narzędzi: gumka, linia, kształty, itp.
5. Kopiowanie i wklejanie gotowych elementów rysunku Clipart.
6. Po omówieniu i indywidualnej analizie wypełnianie konturów kolorami z wykorzystaniem narzędzi: pędzel, farba, paleta barw, itd.
7. Omówienia stopnia trudności wykonania prac.

14.05.2012r.

Temat: Majowy ogródek za płotem – praca z dużym formatem papieru falistego, wycinanie elementów, tworzenie kompozycji otwartej.

Cele, uczeń:

- wykonuje ozdoby do dekoracji,
- stosuje wielość kolorów przy tworzeniu pracy,
- współpracuje z kolegami,
- umiejętnie przestrzega proporcji,
- przestrzega zasad bhp pracy z ostrymi narzędziami (wycinaki, nożyczki) i pistoletem klejowym;

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna.

Czas realizacji: 3 godz.

Środki dydaktyczne: arkusze A3 papieru falistego, nożyczki, klej, pistolety klejowe, szablony do odrysowania,

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie utworu muzycznego „Wiosna” Vivaldiego.
2. Rozmowa nt. aktualnej pory roku, wielości barw, kształtów. Zwrócenie uwagi na krajobraz wiejski i małomiasteczkowy – przydomowe ogródki pełne kwiatów, zakładanie budek lęgowych.
3. Relaksacja przed pracą – wyciszenie i uspokojenie przy nastrojowej muzyce i uruchomienie wyobraźni.
4. Prezentacja przykładowej pracy do wykonania oraz możliwości wykorzystania szablonów.
5. Samodzielne wykonanie pracy wg własnego pomysłu z użyciem proponowanych szablonów lub wg samodzielnego pomysłu.
6. Prezentacja prac na korytarzu jako forma kontynuacyjna tj. jeden płótek łączy się z drugim i powstaje jedna wielka praca grupowa.

21.05.2012r.
28.05.2012r.

Temat: Wulkan - samodzielne wykonanie pracy z gipsu.

Cele, uczeń:

- wykonuje zaprawę gipsową do odlewu,
- samodzielnie czyta i przestrzega instrukcji wykonania zadania,
- montuje szablon do wykonania pracy przy współpracy z innymi osobami,
- umiejętnie przestrzega proporcji,
- dekoruje dzieło wg własnego pomysłu,
- przestrzega zasad bhp podczas wykonywania doświadczeń;

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona.

Formy pracy: indywidualna, zespołowa;

Czas realizacji: 4 godz.

Środki dydaktyczne: gips, pojemniki do zrobienia gipsu, szablony do montażu, farby, ocet, soda oczyszczona, zabezpieczenie miejsca pracy;

Przebieg zajęć:

1. Zabawa pantomimiczna *“Dzieci i dorośli”* – dzieci przedstawiają różne scenki za pomocą ruchu, gestu i mimiki. Potem wypowiadają się na ich temat.
2. Przeglądanie informacji w Internecie na temat wulkanów.
3. Podanie zadania do wykonania – uczniowie czytają instrukcję wykonania wulkanu z gipsu.
4. Rozrobienie gipsu.
5. Montaż formy z plastiku i wypełnianie jej gipsem.
6. Zabawa w rytm muzyki – zmiana tempa i dynamiki, zabawy relaksacyjno – usprawniające np. *”Słoń”*, *„Niewidomy rzeźbiarz”*, *„Idący cień”*.
7. Po wysuszeniu odlewu ozdabianie go farbami akrylowymi, dorabianie elementów krajobrazu.
8. Na zakończenie, zabawa przez doświadczenie, ze szczególnym zwróceniem uwagi na bezpieczeństwo - wybuch wulkanu.

Potrzebne: ocet, barwnik czerwony (farbka plakatu/czerwony atrament), soda oczyszczona.

Przebieg doświadczenia: dolej barwnika (farbki) czerwonego do octu (żeby lawa była czerwona). Napełnij pół buteleczki sodą oczyszczoną. Wstaw buteleczkę do krateru. Szybko wlej nieco czerwonego octu do butelki z sodą i patrz na wybuch wulkanu. W wyniku połączenia sody i octu dojdzie do gwałtownej reakcji. Mieszanina zacznie buzuwać, zwiększy swoją objętość i wyleje się z naczynia, wykipi.

16.04.2012r.

Temat: Zawilec wielkokwiatowy i wieńcowy – formowanie kwiatka z bibuły i drutu.

Cele, uczeń:

- wykorzystuje różnorodne materiały plastyczne;
- doskonali sprawności manualne;
- kształtuje swoją osobowość oraz wzbogaca przeżycia;
- pobudza i rozwija umiejętność wypowiadania swojego osobistego stosunku;
- doskonali umiejętność współdziałania z innymi dziećmi;
- odczuwa radość płynącą z wiary we własne możliwości;

Metody: praktycznego działania, eksponująca (obserwacja, pokaz), elementy met. Dennisona, zadań inspirujących

Formy pracy: indywidualna, zespołowa;

Czas realizacji: 2 godz.

Środki dydaktyczne: drucziki różnej grubości, wzory elementów do skopiowania, bibuła gruba, bibuła cienka, klej, nagrania muzyki relaksacyjnej, „Wiosna” Vivaldiego, fotografie przedstawiające kwiaty w naturze oraz przyrodę wiosną,

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, pogadanka wstępna, nawiązanie pozytywnych relacji z grupą. Podanie tematu dzisiejszej pracy.
2. Zabawa relaksacyjna przy muzyce.
3. Prezentacja albumów z fotografiami przedstawiającymi wiosnę i różnorodność kwiatów w przyrodzie. Rozmowa na temat barw i wnioskowanie dotyczące zadania do wykonania, na podstawie wstępu i zgromadzonych materiałów.
4. Przypomnienie elementów, z jakich składa się kwiat (pręciki, płatki, liście, łodyga).
5. Przedstawienie etapów pracy.
6. Wykonanie kwiatów i liści z kolorowej bibuły marszczonej, owijanie łodyżek zieloną bibułą, wykonanie liści, mocowanie do drucików, łączenie kwiatów w całość.
7. Zabawa relaksacyjna wykorzystująca technikę EFT. Prezentacja kwiatów w wazonie.

8. Elementy samooceny własnej pracy: (Uczniowie, w rundce, kończą zdania.)

- Dzisiaj udało mi się ...
- Najtrudniejsze dla mnie było ...
- Jestem zadowolona z ...
- Muszę poćwiczyć ...

04.06.2012r.

Temat: Krajobraz górski – wykonanie pracy plastycznej dowolną techniką.

Cele, uczeń:

- kształci umiejętność patrzenia i dostrzegania plastycznego;
- rozwija pomysłowość w stosowaniu środków plastycznych;
- rozbudza swoją wrażliwość, rozwija wyobraźnię plastyczną;
- zachowuje logikę kompozycji;
- zachowuje zgodność wypowiedzi plastycznej z tematem;
- stwarza twórczą atmosferę w pracy;

Metody: praktycznego działania, eksponująca, elementy met. Dennisona;

Formy pracy: indywidualna;

Czas realizacji: 2 godz.

Środki dydaktyczne: arkusze papieru: rysunkowego, szarego, farby: akwarele, plakatowe; papiery o różnej fakturze, pianka, ścinki gazet z fotografiami elementów krajobrazu górskiego, plansze i fotografie przedstawiające krajobraz górski, mapa Polski, nagrania muzyki relaksacyjnej;

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, pogadanka wstępna, nawiązanie pozytywnych relacji z grupą. Zabawa na powitanie (wybrana przez uczniów). Podanie tematu.
2. Rozmowa: Uczniowie opowiadają o miejscach, które zwiedzały w czasie różnych wyjazdów, wymieniając elementy krajobrazu.
3. Prezentacja plansz i fotografii przedstawiających krajobraz górski. Porównywanie go z innymi. Wskazywanie cech charakterystycznych. Wskazanie gór na mapie Polski.
4. Wybór techniki do wykonania pracy plastycznej. Wykonanie pracy.
5. Zabawa: „Fotograf”. Na sygnał nauczyciela uczniowie poruszają się w różnych kierunkach sali. Na hasło „uśmiech”, uczniowie pozostają w bezruchu w dowolnej pozycji uśmiechając się do fotografa, który „robi zdjęcie”.
6. Omówienie i prezentacja prac.
7. Elementy samooceny własnej pracy: (Uczniowie, w rundce, kończą zdania.)
 - a. Dzisiaj udało mi się ...
 - b. Najtrudniejsze dla mnie było ...
 - c. Jestem zadowolona z ...

16.04.2011r.

Temat: Ikebana – układanie bukietów z wykorzystaniem samodzielnie zrobionych kwiatów oraz pojemnika z filcowymi ozdobami.

Cele, uczeń:

- poznaje pojęcie ikebana;
- kształtuje wyobraźnię i inwencję twórczą;
- rozwija umiejętność wyrażania się w różnych formach plastycznych;
- doskonali sprawność manualną;
- wykonuje bukiet– stroik jako dekorację na różne okazje;
- rozwija poczucie przydatności wykonywanej pracy;
- przestrzega zasad bhp;

Metody: praktycznego działania, eksponująca, elementy met. Dennisona;

Formy pracy: indywidualna, zbiorowa;

Czas realizacji: 3 godz.

Środki dydaktyczne: wykonane wcześniej kwiaty, filc, pojemniki plastikowe, pianka florystyczna, pistolety i klej na ciepło, druciki ozdobne, koraliki, piórka, listki dekoracyjne, itp., nagrania muzyki relaksacyjnej;

Przebieg zajęć:

1. Zainteresowanie uczniów tematem: Podanie tematu zajęć.
2. Prezentacja wykonanego stroika w formie ikebany.
3. Uczniowie wspólnie opisują wygląd, określają barwy i materiały z jakich jest wykonany.
4. Prezentacja elementów składowych stroika do wykonania przez dzieci (materiał wykonany wcześniej – kwiaty z bibuły, sztuczne dekoracje, pojemnik).
5. Określenie czego nam brakuje? (Chodzi o informację podaną przez dzieci, że *brakuje pojemnika.*)
6. Zabawa przygotowująca do skupienia się na zadaniu techniką EFT.
7. Prezentacja etapów wykonania ozdobnego pojemnika do ikebany. Pokaz technik mocowania kwiatów.
8. Praca indywidualna. Wycinanie ozdobnych elementów z filcu i przyklejanie ich do plastikowych pojemników.
9. Wykonanie stroika – ikebany z przedstawionej oferty materiałów i przyborów oraz z wiosennych kwiatów. Układanie bukietu z różnej liczby kwiatów; (praca wspólna w parach), dodawanie elementów dekoracyjnych.

03.10.2011r.

Temat: Figurki gipsowe – wykonanie i ozdabianie odlewów gipsowych w formie płaskorzeźby.

Cele, uczeń:

- doskonali swoją sprawność manualną;
- potrafi przygotować masę gipsową do wykonania odlewu;
- potrafi pomalować wybraną przez siebie figurkę;
- umie wykonać estetyczną pracę;
- doskonali koordynację wzrokowo ruchową;
- dba o porządek na stanowisku pracy i przestrzega zasad bhp;
- porządkuje stanowisko pracy;

Metody: praktycznego działania, eksponująca, elementy met. Dennisona;

Formy pracy: indywidualna;

Czas realizacji: 2 godz.

Środki dydaktyczne: gips, pojemniki do zrobienia gipsu, szablony do montażu, farby nagrań muzyki relaksacyjnej;

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, pogadanka wstępna, nawiązanie pozytywnych relacji z grupą. Zabawa na powitanie (wybrana przez uczniów). Podanie tematu.
2. Wykonanie masy gipsowej zgodnie z instrukcją nauczyciela.
3. Praca własna - formowanie figurek zgodnie z szablonem (rybka, domek, biedronka, słońce, grzybek)
4. Przerwa, niezbędna do wyschnięcia prac. Zabawy muzyczne – rytmiczne z wykorzystaniem muzyki o różnorodnej dynamice i nastroju. Zabawa „Lustro” - strojenie min.
5. Praca własna – malowanie wykonanych figurek.
6. Ewaluacja zajęć. Rundka niedokończonych zdań.
 - Jestem w nastroju
 - Chciałbym/abym znaleźć się ...
 - Czuję się ...

